

Господарський суд м. Києва
 Головуючий Суддя: О. Г. Удалова
 справа № 51/478 (Приватне підприємство «Віталфарма»
 проти Товариства з обмеженою відповідальністю
 «Автомобільний центр «Голосіївський»)

Виступ представника Позивача у дебатах (5 хвилин).

В положеннях пункту 10 резолютивної частини **Висновку експерту № 8680**, пунктах 9 і 10 резолютивної частини **Висновку експерта № 9083**, і в пункті 5 резолютивної частини **Висновку експерту № 10923**, які знаходяться в матеріалах справи, зазначено, що слідів використання неякісного палива і неякісної експлуатації Автомобіля Позивачем не виявлено.

Крім того, в пункті 6 резолютивної частини **Висновку експерту № 10923** зазначено, що використання неякісного палива Позивачем взагалі не могло призвести до утворення подібного недоліку.

Тобто, експертами встановлено факт відсутності вини Позивача в утворенні недоліку Автомобіля, який призвів до пошкодження двигуна.

Відповідач у судовому процесі визнав, що вини Позивача ПП «Віталфарма» у пошкодженні Автомобілю не має.

При цьому, необхідно зазначити, що Відповідач, під час експлуатації Автомобілю Позивачем, також не заявляв йому жодних претензій стосовно експлуатації, надання Автомобіля для гарантійного і технічного обслуговування або інших претензій, та не позбавляв Позивача права на гарантійне обслуговування.

Таким чином, я хочу провести з цього приводу резолютивну межу, і зазначити, що Відповідачем визнано і не оскаржується, а експертами підтверджено факт відсутності вини Позивача в утворенні недоліку Автомобіля.

В свою чергу, в Рішенні Господарського суду м. Києва від 21.06.2007 р. по справі №39/307 та у висновках експертів №№ **8680, 9083 і 10923** встановлено, що недолік, який призвів до пошкодження двигуна Автомобіля з'явився в червні 2005 року при пробігу **Автомобіля** 78000 кілометрів (в період гарантійного строку), і його можливо було **ВЧАСНО** виявити в умовах спеціалізованої СТО навіть без застосування інструментальних методів діагностики.

Враховуючи вищезазначені висновки суду і експертів, а також те, що Позивач своєчасно надавав Відповідачу Автомобіль для технічного обслуговування на пробігах 83000, 88700, 96000, 108000, 118000, 122000, 130000 кілометрів, що підтверджується матеріалами справи, - Відповідач міг своєчасно усунути зазначений недолік.

Більш, того відповідно до умов гарантійної угоди, Позивач був позбавлений права звернутися до інших СТО для усунення цього недоліку, під загрозою втрати гарантії виробника на Автомобіль.

Таким чином, саме не усунення Відповідачем своєчасно вищевказаного недоліку призвело до пошкодження двигуна Автомобілю.

Відповідно до положень статті 614 Цивільного кодексу України, статті 218 Господарського кодексу України і висновків Вищого господарського суду України у Постанові від 08.01.2013 року по цій справі (на сторінці 6 в останньому абзаці), саме Відповідач, як заподіювач шкоди, повинен довести, що шкоду завдано не з його вини.

Однак, на сьогоднішній день, Відповідач не надав жодних доказів відсутності своєї вини у пошкодженні Автомобіля (наприклад, результатів комп'ютерної діагностики, які не виявили цього недоліку, або письмової відмови Позивача від усунення недоліку тощо).

Більш того, Відповідачем було здійснено всі дії для приховування факту неякісного обслуговування, а саме:

- знищено заяви – замовлення Позивача на виконання робіт (заявлено представником Відповідача в судовому засіданні, але не підтверджено жодним доказом);
- форсунки, неадекватна робота яких призвела до пошкодження автомобілю, перед наданням експерту були видозміненні (**Висновок експерту № 8680**, сторінка 6, абзаци 2-4);
- введено в оману Позивача про вид пошкодження двигуна (в наряді-замовленні №86566 Відповідач зазначив, що існує пошкодження лише головки блоку циліндрів, і не зазначив пошкодження поршню четвертого циліндру, яке видно звичайним зором і що утворилось при пробігу Автомобілю 78 000 км., внаслідок неадекватної роботи форсунок).

Крім того, проведення Відповідачем процедур щодо комп'ютерної діагностики **Автомобілю** та окремо підвіски, а також промивки паливної системи і промивки двигуна, поза межами переліку, встановленого гарантійною книжкою (підтверджується актами, що є в матеріалах справи), свідчать про те, що **Відповідач** знав про нештатну роботу двигуна **Автомобілю** і намагався усунути цей недолік, але безрезультатно, тому що

відповідно до положень примітки «2» підрозділу «Форсунки» розділу «Дизельні двигуни» на сторінці 30 **Гарантійної угоди**, Відповідач повинен був не промивати паливну систему, а перевірити і відрегулювати форсунки.

Всі зазначені вище факти свідчать про наявність вини Відповідача у пошкодженні Автомобілю і його спробу приховати докази його вини.

При цьому, необхідно зазначити, що починаючи з 09.06.2005 року і 78 000 км. пробігу та по сьогоднішній день, **Позивач** не може користуватися **Автомобілем** належним чином у зв'язку з вищезазначеними обставинами, що виникли і залежать від продавця-**Відповідача** (він же - СТО).

Таким чином, відповідно до положень пункту 2 статті 676 **ЦКУ** і положень пункту 6 статті 269 **ГКУ**, гарантійний строк з 09.06.2005 року і 78 000 км. пробігу продовжується по сьогоднішній день на весь час, протягом якого не **Позивач** не може користуватися **Автомобілем** належним чином.

Всі інші обставини і обґрунтування щодо гарантійного строку, позовної давності і вини Відповідача наведені у додаткових пояснення до позову.

На підставі вищевикладеного вважаємо, що **Відповідачем** було порушено положення абзацу 6 пункту 1, пункту 10, пункту 17 та абзацу 2 пункту 24 Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни дорожніх транспортних засобів, затвердженого наказом Міністерства промислової політики України від 29.12.2004 р. за № 721, пункту 1.3 Договору купівлі продажу транспортного засобу за № 536, укладеного 27.08.2003 року між **Позивачем** та **Відповідачем**, пункту 2.3 і примітки «2» підрозділу «Форсунки» розділу «Дизельні двигуни» на сторінці 30 **Гарантійної книжки**, та абзацу 2 пункту 9 Правил надання послуг з технічного обслуговування і ремонту автомобільних транспортних засобів, затверджені наказом Міністерства транспорту України від 11.11.2002 р. за № 792, тобто, **Відповідач** **НЕНАЛЕЖНИМ** чином виконав своє господарське зобов'язання, чим порушив положення статей 675, 676, 678, 837, 839, 857, 859, 860, 901 - 906 **ЦКУ** та статей 193 і 269 **ГКУ**.

Обов'язок **Відповідача**, який порушив господарське зобов'язання, відшкодувати **Позивачу** збитки, встановлено вимогами статті 224, 268 і 269 **ГКУ** і вимогами статей 22, 610, 611, 614, 623, 624, 678, 858 і 906 **ЦКУ**.

Відповідно до положень статті 22 **ЦКУ** і пункту 1 статті 225 **ГКУ**, до складу збитків, які підлягають відшкодуванню, крім понесених витрат, включається: вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна, в даному випадку – двигуна **Автомобілю**, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (наприклад, роботи по встановленню двигуна).

Для відновлення свого права користуватися **Автомобілем**, **Позивач** повинен придбати двигун **Автомобілю** і встановити його на транспортний засіб.

В свою чергу, вартість двигуна **Автомобілю** встановлено на підставі **Рахунку СТО**, прийнятого судом як належний доказ, і жодного разу не оскарженого **Відповідачем**.

Таким чином, **Позивач** звертається до суду з вимогами про відшкодування збитків, шляхом стягнення з **Відповідача** на користь **Позивача** коштів у сумі розміром 131 523, 00 гривень, для відновлення права **Позивача** на користування своєю власністю (**Автомобілем**), а також відшкодування судових витрат.

На підставі вищевикладеного та відповідно до положень статей 8, 55, 129 **Конституції** і статей 1, 2 і 12-15 **ГПКУ**,

а також з урахуванням положень статті 41 **Конституції**, статей 193, 216, 217, 218, 224, 225, 226 і 265-269 **ГКУ**, статті 31, 35, 41, 42 і 54 **ГПКУ**, статей 22, 610, 611, 614, 623, 624, 655, 656, 673 - 675, 676, 678, 837, 839, 857-859, 860 і 901-906 **ЦКУ**, положень пункту 1.3. **Договору купівлі-продажу**, пункту 2.6. **Постанови Пленуму ВГСУ за № 18**, та інших вищевказаних норм законодавства України,

ПРОШУ:

1. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Автомобільний центр Голосіївський» (код ЄДРПОУ: 14333225) на користь Приватного підприємства «Віталфарма» (код ЄДРПОУ 30108220; Рахунок 26005012714052, у ВАТ «Укрексімбанк» в м. Києві, МФО 383333) кошти у сумі розміром 131 523, 00 гривень.

2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Автомобільний центр Голосіївський» (код ЄДРПОУ: 14333225) на користь Приватного підприємства «Віталфарма» (код ЄДРПОУ 30108220; Рахунок 26005012714052, у ВАТ «Укрексімбанк» в м. Києві, МФО 383333) кошти у сумі розміром 2721 гривень, на компенсацію оплати державного мита та кошти у сумі розміром 236 гривень, на компенсацію оплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу по справі.

**Представник ПП «Віталфарма»,
на підставі довіреності
20 червня 2013 року**

В. К. Марініч